

Nr 644

Av herr Wallmark, *angående lämplighetsprövningen vid tillståndsgivning för yrkesmässig biltrafik.*

I anslutning till det trafikpolitiska reformprogram som nu genomföres för den yrkesmässiga lastbilstrafiken skall nästa år den nu gällande förordningen om yrkesmässig biltrafik ersättas med en ny, enligt vilken tillståndsgivningen för lastbilstrafik skall fotas enbart på lämplighetsprövning. Fackföreningarna, lastbilsägarna och arbetsgivarna har i framställning till kommunikationsministern i december 1965 hemställt att nuvarande summariska lämplighetsprövning i samband med här ifrågavarande tillståndsgivning skulle ersättas med en prövning, baserad på mera konkretiserade bedömningsgrunder.

I den debatt kring frågan om kapitalförsörjningen inom lastbilstrafikbranschen, som hösten 1966 hölls i riksdagen, underströks jämväl angelägenheten av att nuvarande lämplighetsprövning ersattes med ett system, där icke minst prövning, huruvida en tillståndssökande är lämplig att driva ett eget företag och över huvud taget har ekonomiska resurser att klara upp detta, borde vara med i bilden. Härtill kommer givetvis som ett självklart krav, att sökanden bör kunna redovisa erforderliga insikter i gällande trafikbestämmelser inklusive då dem som gäller för den yrkesmässiga biltrafiken.

De här ovan redovisade önskemålen rimmar väl med de synpunkter angående utformningen av lämplighetsprövningen, som 1953 års trafikutredning redovisade i sitt trafikpolitiska betänkande, SOU 1962: 35, s. 28—29, och vilket betänkande låg till grund för riksdagens principbeslut om den nya trafikpolitiken.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte framhålla önskvärdheten av att reglerna för lämplighetsprövning vid tillståndsgivning för yrkesmässig biltrafik med beaktande av i motionen angivna synpunkter närmare konkretiseras i den nya yrkestrafikförordningen.

Stockholm den 26 januari 1967

Gunnar Wallmark (h)